

Εἰσὺμίου τοῦ Φυλοσοφικοῦ Μημεῖονο τοῦ Γιάμου
Τορναρίου. Δαρεσσί, Ριάτζο, Κυριακί, 28/2/43.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Τὸ Γυμνάσιο εὐχαριστεῖ ὑμῶν ἐδοῦν, ποὺ
δωρεῖσάτε ἐπιβιβασμὸν μαθητῶν σας γὰρ ἔδετε σήμερα ἐδῶ
καὶ γὰρ ἐπιβίετε μαζί μας ἐν' ἀπό γὰρ πὸ διακεντὰ παιδιὰ
τῆς Κύπρου μας.

Ὁ δάνατο τοῦ Γιάμου Τορναρίου, οἰς 19/2/42, ἐθροισύρθηκε
γὰρ τῆς ^{ἐπιτομῆς τῆς} συζατωρῆς ἐπισημῆς μας περὶ οὗ ἐτα δυνά
δυσαναπείρωτο κενό. Γι' αὐτὸ γέρομε σήμερα μιά σεμνή
τελετή, ἐνα γιὰ τὴν ἀπέριτο φυλοσοφικὸν μημεῖονο γὰρ γὰ
ἐπιβίετε τῆς μημῆς του.

Ἡ παρουσία σας ποὺ ἐφύλασε ἀναρτίβουα σὲ γυρόμουντα δι-
σχύματά σας δημιουργί ἀναρτίβουα τῆς ἀρμόσφαιρα ἐπει-
ρη, ποὺ μέσα τῆς ἔφισε σὰν μύσους τῆς ἐπιστομῆς τῆς Κρείου
καὶ τῆς θέρμας ὁ Γιάμος Τορναρίου, καὶ ποὺ νὰς τόπο
ταρρατῆς ~~ἀναρτίβουα~~ τῆς ἱστορία τῆς ζωῆς, τῆς δράσης, καὶ τῆς
ἰδεῶν του, ὅπως καὶ γὰρ τὸ ἐμπόμο ποὺ δ' ἀμοῖσάτε
σὲ' εἶχο.

Γεῖμμα καὶ δρέμμα τῆς Δαρεσσοῦ ὁ ἀνδρας ποὺ ἐμὸς με
σήμερα, πρᾶγμα μὲ τὸν ἀείμμολο τεχνίτη τοῦ νεοεργου-
μοῦ λόγου καὶ καθυμῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἀδρ.
τῆς μ. Σίμο Μενάρδο, κατέχει τῶρα καὶ αὐτὸς μιά ἀπ' ἡ
ἡμικωτέρας δίδει, τοῦ Κοπριανοῦ ἐμῆμα τοῦ ἐπισημοῦ
Πανδέου. Ἀγὰρ ὁ Γιάμος Τορναρίου μὲ τὸ ἔχειτο

Βυζαντινός Δυνατός", έβλεπ μίαν ο δάνατος το δέμοφι ολίω αρχίτου,
 ξεκινει τερωτιμιά το ρύπτο που χέμασε τόσα χρόνια ή χερπρόκλα ή, Βυζαντινή Περ-
 φρας. Γι' αυτό που είδε το υράτος το μεσοιανικό έμπιστομο με τά μάτια το
 βαθυλόχαστου μερετλή, το υράτος αυτό βασίμμε παρ' όες ής τρωπερές δέξοόκτες για
 χίγια και ποόερα χρόνια να πραγματοποιήσιν το "ιστορικοτικό ιδανικό ής Χριστιανισμοό".
 Το υράτος αυτό ήταν, όπως ο ίδιος τόπομαίει, "Κοσμοποζιτισμοό".

Μέ γίγα γόγια, οάν άνδρωποι και οάν εδοιοτύμους ο Τράμιος τορναίτε, άναδέχθηκε σε
 προσωποόκλα που ήμα ήν χερετό, το Μισόμας και το Πανερμύνιο.

Το Τυρναόιο Αχρεσοό το έχε μαθυρηή του ήν χρονιά 1914-1915 και μ' εδζωρο-
 οτή δομαται ήν περίοδο ήν Καθυμετά, του, όσο ούτορυ μί' αν ήταν. Φρομοό έδαυ-
 γουδο ήν άιδυρηάται αιδυή είναι ή άυρεά τοδ λογοόου ήν Καθυμηκό ούη Βιβλιοθήκη,
 τοδ Τυρναόιοου, ή άνδρωποι ήν ειδυή του ολό άποδν ήτεριο και το ουπεριού εγγορομαό
 Μερμεόου, που ή γελόκλα που τό χαρμυηροφαι είναι άναόου με ήν άπζόκλα τοδ
 σοφοό άνδρωπόου, που ή άδαμ' έδω να έμνηόουρε.

Ο Καδυ. Σύγγου τοδ Τυρναόιοου μας που έίχε ήν πρωτοόουτα να άρα-
 κού το μνημύοουτο αδού, οά, εχαριστέι όροι και πάζε γή ήν λιμυτιμιά
 εζηνυή οας παρνούτα. Εχαριστέι εδούου όρουδ όσοι για διάφοροι λόγου
 δέ μπόρεσαν να παρυρεδοιν άγγά άρ' ισαν άντι προσώποι ή μελέχου νοε-
 ρά και πηραόαν έβι τόν φόρον τής ήμυ. Οά' αν πηραμαοίτα να μου έπι-
 τρέψετε να οαί άναόω τά τυμεραφύματα ή' τί εδοιοτόμαό του οταγδαν άπ' αιδού
 οδού Σύγγουό μας άπδνω ούη εδοικρία τοδ ήν ^{παρνούοουσαι} Περιοόουτα άπό 45 Σωματια, έκκεός
 ελευθεόω και έβι δόδμμε παρυρηόη χερμυήρα, ολό μνημύοουτο, όπως ειδου γέδμμε οά
 τύπο ο.υ. Δδ. Χερβη, που άπέρησε άποόλαδαι, ή μόποι, μαρ' με τόν υ. Π. Μαόυ, οιδω. ή
 ήρναόου Κερύκει, γή να υδμ το μαδιδιούό του.

Εχαριστέι εδούου το άγαουόου οινάόου υ. Κάότα Πυαόάου, μαδυή ή' ή' τοδ Γ. τορναίτε, που με
 τόου εζήμια οου και προδομια άναόω να οά μνημύου γή ήν μνημύ και το έργο του.
 Ου. Πυαόάου, έχει το λόγο.

